

[Klaus Hækkerup]

med, at den udskydelse af vedtagelsen af dette lovforslag, som vi og SF gennemførte, har ført til, at regeringen har fået bedre tid til at tænke sig om og derfor har besluttet at ændre lovforslaget i den af os ønskede retning. At statsministeren så har valgt at få Folketinget indkaldt mellem jul og nytår for at gennemføre en lovvedtagelse, der lige så godt eller måske endnu bedre kunne være sket den 9. januar 1990, er statsministerens egen sag.

Der er intet i dette lovforslag, der ikke lige så godt kunne vedtages om en måned, uden at der var sket nogen skade derved. Ja, måske havde vi endda fået endnu bedre tid til at tænke os om og til at behandle lovforslaget. Men det er statsministerens afgørelse – og ham om det.

Vi er som sagt tilfreds med, at regeringen har brugt tænkepausen til at indse vigtigheden af at lukke et hul i lovforslaget, som kunne have medført store omgælder.

Men der er fortsat betydelige omgælsmuligheder. Skatteministerens svar på de mange uddybende spørgsmål, svar, som vi for manges vedkommende først har fået ved 11-tiden i dag, viser, at de øvrige forslag rummer betydelige muligheder for skatteunddragelse eller i bedste fald skatteudskydelse, og skatteudskydelse er jo heller ikke at forklejne i en periode, hvor regeringen planlægger ganske væsentlige fald i indkomstbeskatningen.

Jeg vil gerne nævne en af de ting, som skatteministeren prøver at kommentere i svarene på de spørgsmål, der er stillet.

Det drejer sig om det forhold, at en næringsdrivende, en bygherre, opfører en ejendom, afhænder den til en slægtning og derved kommer ind under de bestemmelser, der er i gave- og afgiftscirkulæret. Der kan så meget vel opstå den situation, at ejendommen opføres til en pris på mellem 900.000 kr. og 1 mio. kr. og afhændes til vurderingsprisen plus/minus 15 pct. Vurderingsprisen vil typisk være omkring 600.000 kr. Den pågældende arving kan derefter bebo ejendommen 1 måned eller måske blot nogle dage, hvorved bemærkes, at det er den pågældendes egen erklæring, skattevæsenet skal lægge til grund, men altså besidde ejendommen ganske få dage for derefter at afhænde den skattefrit med en fortjeneste, der måske kan være 200.000 kr. eller 300.000 kr., samtidig med at bygherren, der har opført ejendommen måske for 900.000 kr., har et tab ved at sælge den på

400.000 kr., som er fradragsberettiget i anden indkomst.

Der er altså ved en kombination af de to bestemmelser åbnet for en ganske betydelig omgælsmulighed.

Formanden:

Jeg kan høre ordføreren, men jeg kan høre på salen, at det ikke er alle der kan.

Klaus Hækkerup (S):

Ja, det var måske nok værd at lytte, for disse eksempler kommer nok til at dukke op i praksis, hvor alle Folketingets medlemmer vil komme til at møde dem og tage stilling til, om det nu også var en rimelig lovændring at gennemføre.

Da skatteministeren i sit svar til os har sagt, at de ting, vi har påpeget i spørgsmålet, er urimelige, kan jeg supplere med at nævne, at jeg har fundet en ejendom frem, der er handlet pr. 1. maj 1988 til en pris af 1.115.000 kr., og som er vurderet pr. 1. januar 1988 til 670.000 kr. Der er altså en ganske stor margin, som kan handles skattefrit og samtidig give grundlag for underskud hos den, der sælger ejendommen.

Skatteministeren har dog også i sin besvarelse af spørgsmålet sagt, at han synes, forudsætningerne er urealistiske. Men jeg vil godt bede skatteministeren fra denne talerstol meddele, om han er enig i, at der åbnes for store omgælder ved en kombination af de regler, der her er nævnt.

Jeg skal ikke kommentere vores øvrige betæneligheder, dem har vi redegjort for i betænkningen, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at det, som nu sker, er, at regeringen fortsat åbner for skattetænkning. Det vil skabe et overordentlig dårligt klima for de kommende overenskomstforhandlinger. Hvorfor i alverden skal almindelige lønmodtagere holde igen på lønkravene, når de samtidig kan se, at de, der har de største indkomster, gennem en lovlig udnyttelse af skattesystemet kan unddrage sig en rimelig og retfærdig beskatning? Hvis de så oven i købet er så uheldige at høre til blandt de 100.000 offentligt ansatte, der står på finansministerens fyreseddel for de kommende år, vil forståelsen sikkert være endnu mindre.

Jeg vil derfor godt opfordre regeringen og skatteministeren til at udskyde vedtagelsen af dette lovforslag i f.eks. en måned og bruge den måned til at finde nogle løsninger, der kan give